

Samling af Afgørelser

**Sag T-643/11
(offentliggørelse i uddrag)**

Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd

og

**Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG
mod
Rådet for Den Europæiske Union**

»Dumping — import af håndbetjente palletrucks og væsentlige dele dertil med oprindelse i Kina — fornyet prøvelse — artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — ret til forsvar — faktisk vildfarelse — åbenbart urigtigt skøn — begrundelsespligt«

Sammendrag – Rettens dom (Fjerde Afdeling) af 12. december 2014

1. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — antidumpingprocedure — ret til forsvar — ret til kontradiktion — rækkevidde*

(Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, art. 41, stk. 2; Rådets forordning nr. 1225/2009)

2. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — antidumpingprocedure — retten til god forvaltning — rækkevidde*

(Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, art. 41, stk. 2; Rådets forordning nr. 1225/2009)

3. *Fælles handelspolitik — beskyttelse mod dumping — fornyet undersøgelse — institutionernes forpligtelse til at tage hensyn til alle relevante og behørigt dokumenterede beviser — rækkevidde*

(Rådets forordning nr. 1225/2009, art. 11, stk. 2, tredje afsnit)

1. Overholdelse af retten til forsvar er et grundlæggende princip i EU-retten, som finder anvendelse på enhver, og retten til at blive hørt er en integrerende del heraf.

Nærmere bestemt er retten til forsvar og retten til at blive hørt af afgørende betydning i forbindelse med antidumpingprocedurer. En overholdelse af disse rettigheder forudsætter bl.a., at de berørte virksomheder skal have haft mulighed for under den administrative procedure effektivt at give deres mening til kende vedrørende rigtigheden og relevansen af de påberåbte faktiske omstændigheder samt vedrørende de beviser, hvorpå Kommissionen støtter sin påstand om, at der foreligger dumping og en deraf følgende skade.

En overholdelse af disse rettigheder kan derimod ikke indebære en pligt for EU-institutionerne til at tilslutte sig de berørte virksomheders synspunkt. Det kræves, for at de berørte virksomheder effektivt kan give deres mening til kende, blot, at denne meningstilkendegivelse kan ske i så god tid, at EU-institutionerne med den fornødne påpasselighed kan gøre sig bekendt hermed og vurdere relevansen heraf for indholdet af den retsakt, der er ved at blive vedtaget.

(jf. præmis 38, 40, 41 og 43)

2. Selv om Kommissionen eller Rådet ikke kan kvalificeres som en »ret« som omhandlet i artikel 6 i den europæiske menneskerettighedskonvention, skal disse institutioner ikke desto mindre overholde EU's grundlæggende rettigheder under den administrative procedure, heriblandt retten til god forvaltning, som er knæsat i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Navnlig er det i administrative procedurer for Kommissionen og Rådet vedrørende beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, sidstnævnte bestemmelse, og ikke artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, der finder anvendelse.

Retten til god forvaltning indebærer herved en pligt til at udvise omhu, som pålægger den kompetente institution omhyggeligt og upartisk at efterprøve alle relevante forhold i den konkrete sag.

(jf. præmis 45 og 46)

3. I forbindelse med en fornyet undersøgelse af antidumpingforanstaltninger, der udløber, skal EU-institutionernes konklusioner i medfør af artikel 11, stk. 2, tredje afsnit, i forordning nr. 1225/2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, drages under behørig hensyntagen til alle relevante og behørigt dokumenterede beviser, der fremlægges vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningernes bortfald indebærer sandsynlighed for, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade.

Forpligtelsen til at tage hensyn til de nævnte beviser er bl.a. overholdt, når EU-institutionerne tager hensyn til udviklingen i rentabilitet, produktion, salgsmængde, kapacitetsudnyttelsesgrad, omfang af beskæftigelse og produktivitet i EU i den relevante periode.

(jf. præmis 51 og 52)